

سیر تحول اندیشه خردگرا در معماری اروپا

حسین شکراله زاده^۱، سودابه مهری^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

Hsn0007@gmail.com

۲. عضو هیئت علمی گروه معماری، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

Soodabeh.mehri@gmail.com

چکیده

اگر چه واژه خردگرایی تعبیری است فلسفی که از سوی فیلسوفان شرح و بسط یافته اما، خردگرایی هم به مثابه روشی از سوی نظریه پردازان و معماران، مورد توجهی ویژه قرار گرفته است. تا جایی که می توان به ادبیات خرد گرایی معماری اشاره کرد. مجموعه وسیعی از تحلیل ها، نظریه پردازی ها، و تفسیرهای خرد گرایی، از سوی معماران و نظریه پردازان معماری در چهار قرن هفده تا بیست نگاشته شده است. خردگرایی به عنوان یک جنبش فکری در قرن هفدهم آغاز گردید که در نهایت منجر به عصر روشنگری در اروپا شد، دوره ای در تاریخ که خرد ابزار اصلی برای توجیه و درک دلیل چیزها و ارتباط مابین آنها بود. روشنگری بر پایه این ایده تعریف شد که چیزی که قابل اثبات نیست، نباید مورد اعتماد قرار گیرد. در این مقاله تلاش شده است تا تصویر درستی از سیر تحول خردگرایی از نقطه ابتدایی آن در قرن هفدهم میلادی تا زمان حال ارائه گردد. در راستای نیل به این هدف، جنبش های مهم معماری در ارتباط مستقیم با خردگرایی، معرفی شده و سعی در تحلیل جایگاه هر کدام در بستر تحولات اجتماعی و سیاسی و فرهنگی روز خواهد شد.

واژه های کلیدی: خردگرایی، معماری نئوکلاسیک، راسیونالیسم، نئوراسیونالیسم، طبیعت گرایی